

Tezy, konkluzje i rekomendacje wypracowane w ramach Konferencji NFOŚiGW „Wyzwania w energetyce i ciepłownictwie dla ochrony środowiska”

Założenia:

- Polskie ciepłownictwo dostarcza ciepło do **42 %** gospodarstw domowych, i jest to najbardziej rozbudowany system w UE o łącznej długości ponad **20 tyś km**
- Moc zainstalowana systemów ciepłowniczych to ponad **50 GWt**
- W ciepłownictwie zatrudnione jest ponad **30 tys. osób**
- Po 2020 r. prognozowany jest znaczący wzrost kosztów energii związany z nowymi przepisami dla ochrony środowiska m.in. Dyrektywą o średnich źródłach spalania (Dyrektywa MCP)
- W Polsce ok. **2200 podmiotów** objętych jest wpływem Dyrektywy MCP (wejście w życie 19.12.2017 r.)

Konkluzje z konferencji:

- Przed polskim ciepłownictwem w najbliższych latach stoją poważne wyzwania zdeterminowane koniecznymi do poniesienia wysokich nakładów inwestycyjnych w ograniczonym czasie oraz potencjale realizacyjnym
- W zakresie planowania dotyczącego rozwoju źródeł energii należy uwzględnić realne zapotrzebowanie, lokalne uwarunkowania (lokalny potencjał OZE i innych rozproszonych źródeł energii) oraz możliwą eliminację istniejących strat energii (termomodernizacja, modernizacja systemu ciepłowniczego, zmniejszenie zapotrzebowania przemysłu na energię)
- Należy wykorzystać potencjał systemu ciepłowniczego jako lokalnego magazynu energii (możliwość wykorzystania nadprodukcji energii w lokalnym systemie w zależności od profili zapotrzebowania)
- Koniecznym jest zwiększenie roli energii ze źródeł odnawialnych dla ciepła i chłodu - zwłaszcza w aspekcie lokalnego potencjału opartego na biomasie (w tym „drewnie energetycznym) oraz zasobach geotermalnych
- Klastry energii mogą stać się odpowiedzią na lokalne potrzeby w energetyczne w tym zapotrzebowanie na ciepło:
 - Lokalne wytwarzanie energii eklektycznej, ciepła i chłodu
 - Kompleksowe i komplementarne wsparcie inwestycyjne, ale przede wszystkim lokalne bezpieczeństwo energetyczne
 - Finansowanie inwestycji energetycznych w oparciu o efektywność ekonomiczną
 - Zapotrzebowanie analizowane w oparciu o bilans energetyczny wykazujący lokalny potencjał
 - Wykorzystanie lokalnego potencjału energii (zwłaszcza w zakresie biomasy i zasobów geotermalnych)
 - Ciepło z energii elektrycznej dla potrzeb indywidualnych
 - Eliminacja ubóstwa energetycznego
 - Możliwość zastosowania innowacyjnych rozwiązań
- Konieczny jest rozwój źródeł wysokosprawnej kogeneracji

Rekomendacje z konferencji:

- Konieczna jest **priorytetyzacja inwestycji** związanych z dostosowaniem przedsiębiorców do wymogów Dyrektywy MCP
- Zasadne jest wprowadzenie obowiązku, aby co dwa lata oceniać lokalny potencjał energetyczny
- Priorytetowy rozwój ciepłownictwa systemowego
- Należy maksymalnie wykorzystać potencjał istniejących sieci ciepłowniczych (m.in. poprzez wprowadzenie niezbędnych regulacji systemowych w zakresie stanów prawnych sieci oraz zapewnienia możliwości współfinansowania rozwoju)
- Umożliwienie finansowania pomocowego dla „nieefektywnych systemów ciepłowniczych”
- Konieczne zmiany legislacyjne:
 - zmiana modelu regulacji w kierunku zwiększenia efektywności i poprawy rentowności przedsiębiorstw (konieczna współpraca z URE)
 - wprowadzenie obowiązku odbioru ciepła z OZE
- Rozwój źródeł wysokosprawnej kogeneracji wymaga utrzymania systemu wsparcia na poziomie ustawodawstwa krajowego po 2018 r. (następstwo dla „czerwonych certyfikatów”)
- konieczne jest budowanie świadomości konsumentów indywidualnych poprzez dedykowane programy
- Maksymalne wykorzystanie środków UE na rozwój, modernizację sieci ciepłowniczych i źródeł energii
- Przegląd dokumentów prawa w zakresie ewentualnych możliwych rozbieżności